

Актуальність розробки комплексних гомеопатичних препаратів в Україні

Цапкова О. Г., Ярних Т. Г., Олійник С. В.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна¹

tl@nuph.edu.ua

В XXI столітті перед медициною стоять ті самі головні завдання: «лікувати вірно, безпечно, швидко і надійно», які намагався вирішити основоположник гомеопатичного методу лікування С. Ганеман. На сьогоднішній момент найбільш широке розповсюдження отримали комплексні гомеопатичні лікарські препарати.

В Україні також безсумнівно високий рівень потреби в гомеопатичних препаратах. Що й обумовлює розробку гомеопатичних лікарських засобів, в першу чергу комплексних. Комплексні гомеопатичні препарати стали невід'ємною частиною асортименту не лише гомеопатичної, а й звичайної аптеки. У структурі товарообігу великих оптових фірм реалізація гомеопатичних препаратів складає до 5 %. Тому стало необхідним розробити стратегію щодо формування асортименту комплексних гомеопатичних препаратів.

За деякими оцінками, метод гомеопатії в нашій країні використовують від 10 до 15 % лікарів. Наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про розвиток гомеопатичного методу лікування в медичній практиці та поліпшенні організації забезпечення населення гомеопатичними засобами» (1989 р.) дозволено до використання в Україні 556 найменувань гомеопатичних препаратів. Встановлено, що теперішній асортимент гомеопатичних лікарських засобів та субстанцій різного походження досить різноманітний і складає від 148 найменувань (гомеопатичні аптеки м. Луганська, Кременчука, Полтави) до 600 – (гомеопатичні аптеки м. Харкова, Києва, Одеси та ін.).

Виготовлення гомеопатичних ліків в нашій країні проводиться на підставі Державної Фармакопеї України. Поєднання методів та лікарських засобів алопатії та гомеопатії дозволяє, порівняно швидко, досягти бажаного ефекту при лікуванні багатьох захворювань.

Але при впровадженні методу гомеопатії в практичну охорону здоров'я виникають великі труднощі з організації промислового випуску гомеопатичних лікарських засобів та забезпечення їх ефективності, в першу чергу обумовлені специфікою виробництва гомеопатичних лікарських форм, методів стандартизації субстанцій.

Тому важливим питанням, потребуючим рішення, внаслідок широкого використання гомеопатичних лікарських засобів, є розробка комплексних гомеопатичних препаратів і поряд з тим, сучасних технологій їх приготування, методик стандартизації і контролю якості препаратів та сировини, розробка НТД на матричні настойки та вихідні субстанції.

Вивчення показників якості меду бджолиного

Чушенко В.М., Ярних Т.Г., Юр'єва Г.Б., Герасимова І.В.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

chushenkovn@gmail.com

Бджолиний мед - це солодка і ароматична речовина, яку одержують з нектару та інших соків різних частин живих рослин, перероблена в медовому зобі бджоли і відкладена у воскову чарунку стільників для подальшого дозрівання, щоб згодом служити запасною їжею бджіл. Розрізняють два основні види меду: квітковий та падевий. Квітковий мед являє собою продукт одержаний з нектару квіткових рослин, а падевий – з солодкої рідини, яка містить цукри, що виділяються листям та пагонами деяких рослин (дуб, клен, сосна, верба тощо).

Для виготовлення меду бджоли можуть збирати нектар не лише з липи чи соняшника, а й з болотного вереску, рододендрону, азалії, багна та інших рослин. Разом з нектаром бджоли можуть переносити у мед отруйні речовини цих рослин. Основною токсичною сполукою такого меду є глікозид андромедотоксин. Такий отруйний мед іноді називають п'яним. Це пов'язано з тим, що після його вживання у людини з'являються симптоми, подібні до симптомів сп'яніння, а саме: нудота, судоми, порушення координації рухів тощо. За своїм зовнішнім виглядом такий отруйний мед мало чим відрізняється від звичайного.

Іноді буває так, що до складу меду можуть потрапляти небезпечні хімічні речовини (пестициди), радіоактивні елементи, важкі метали або навіть антибіотики, такі як стрептоміцин. На сьогодні відомо більше 500 різних видів пестицидів, які використовуються в сільському господарстві. Бджоли-збиральниці меду гинуть лише від тих інсектицидів, до яких вони чутливі. До таких небезпечних сполук можна віднести хлорорганічні пестициди. Тривалість дії використовуваних на рослинах пестицидів може бути більшою від рекомендованих термінів ізоляції бджіл. Так, севин